

Xavier Casassas Canals (La Seu d'Urgell, 1963), nascut a l'Alt Urgell sota la presència i vigilància de la serra del Cadí, dedica una bona part del seu viure a escriure. Escriu programes informàtics pera guanyar-se la vida, escriu articles i llibres acadèmics dedicats a temes islamològics, i escriu *Dirs*. El seu escriure té com a paisatges immediats Salzburg, la vall de Gastein i el Bodensee, encara que el paisatge de les seves paraules no té límits geogràfics, ni temporals.

Què són els dirs? Els dirs són petites espurnes de poesia i pensament. Encara que en la nostra època, tot ens empeny a tenir pressa i, doncs, es fa difícil aturar-se a escoltar, aturar-se a escoltar el que llegim, i els nostres ulls tendeixen a córrer i apressar-se saltant d'un mot a l'altre, d'una línia a l'altra sense acabar-les de pair, cal dir que aquests dirs s'han de llegir amb la calma pròpia del silenci. Deixant la distància escaient entre cada pregunta i cada resposta, deixant una distància prudent i escaient entre dir i dir.

*-Digues, foll,
la lluna
o el sol?*

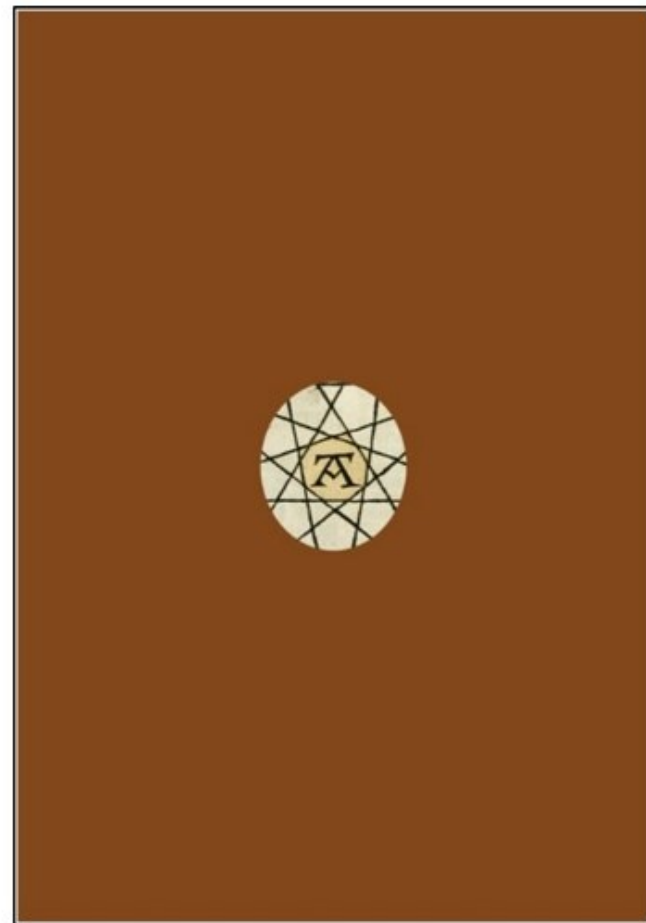
*-La lluna
als teus ulls,
el sol
al meu cor.*

*-Digues, foll,
el mar
del viure?*

*-L'escuma
que desfà
els castells de sorra
i amaga la lluror
de les perles.*

Dirs VI

(de *Foll sis*)
Xavier Casassas Canals

Editorial Sunya

Dir's VI
(De *Foll* sis)

Xavier Casassas Canals

Dirs VI
(de *Foll* sis)

Editorial Sunya
Barcelona

No es permet la reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió en qualsevol forma o per qualsevol mitjà, sigui aquest electrònic, mecànic, per fotocòpia, per enregistrament o altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*.

© Xavier Casassas Canals

© Editorial Sunya 2023

www.editorialsunya.com

info@editorialsunya.com

C/ Marquès de Barberà, 4

08001 Barcelona

ISBN: 978-84-125182-9-0

DL:

Imprès per: Media Printing, S.L.U.

Sant. Francesc Xavier, 41-43 - Local 1

08950 Esplugues del Llobregat

Barcelona

La imatge de la coberta del propi autor

2023

Al meu oncle Paco Moliné amb qui
mútuament ens ensenyàvem el món des
d'una altra banda

*Hi ha qui assaborirà el dir com a fruit,
i hi ha qui en traurà fruits
dels que el dir només n'és la llavor.*

*(...) 'la paraula viva'; més no una
paraula viva de simulacre, obtinguda
pels secrets del mètier professional, ni
per procediments literaris, tècnics, de
fàcil adopció, sinó viva en si mateixa,
amb tota l'espontaneïtat, l'encís i el
misteri de la vida, M.S. Oliver*

I

-Digues, foll,

la lluna

o el sol?

-La lluna

als teus ulls,

el sol

al meu cor.

II

-Digues, foll,

l'amor

de la flor?

-Vol ser llavor

que posi arrels

als ulls

i al fons del cor

dels jardiners

i els amadors

III

-Digue's, foll,

les lletres

més fosques?

-Les que estan

escrites

amb tinta blanca.

IV

-Digues, foll,

l'amor del bosc?

-De dia el cérvol

de nit

el mussol.

V

-Digues, foll,

el mar

del viure?

-En som

l'escuma

delerosa

de la llur

de les perles.

VI

-Diques, foll

la fe

del pou?

-No té fons

i viu

de l'arrel.

VII

-Digues, foll,

l'amor

de la flor?

-És tot

ple de joia,

i floreix

quan pot

perviure

tancat dins del cor

de la llavor.

VIII

-Digues, foll,

el cor

més desabrigat?

-El que mancat

de flama

es mor de fred

sense poder abrigar

la seva nuesa.

IX

-Digues, foll,

el dir

del desert?

-No vol ser

miratge,

no vol viure

a l'ombra,

vol reflectir

en cada gra

de sorra

la immensitat,

el secret

i la bellesa

de tot l'univers.

X

-Digues, foll,

el mar

del viure?

-L'escuma

que desfà

els castells de sorra

i amaga la lluror

de les perles.

XI

-Digues, foll,

el dir

més depriment?

-El que es creu

intel.ligent

quan mata

la llor

de la alegria.

XII

-Digues, foll,

l'arrel,

la flor,

el tronc

o l'ombra?

-La saba

que els fila

i els enfila,

lligant-los

a la cadena

de l'amor fet vida.

XIII

-Digues, foll,

el valor

del món?

-El d'una

moneda falsa

que no té

cap valor

adquisitiu.

XIV

-Digues, foll,

el dir

de l'herba?

-Un silenci

verd

de llor,

que ens diu

als ulls

amb més intensitat

quan els dits

del vent

l'acaricien.

XV

-Digueu, foll,

el dir

més escaient?

-El que ens diu

quan més

ho necessitem.

XVI

-Diques, foll,

la moneda

més valuosa?

-La que no val

res

i compra

l'amor

alliberant-lo.

XVII

-Digues, foll,

la paraula

més ferma?

-No es pensament,

ni opinió,

és creença

de raó certa.